

Dus dit is jetje

Tragie komedie in twee komedie

door

ANNE BUBLOS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DUS DIT IS JETJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANNE BUBLOS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Pia - veertig

Tante Jet - zeventig

Bart - vijfenveertig

Cor - achtendertig

Vera - dertig

Sara - eenendertig

Verpleegster - achtentwintig

Dokter vijfendertig.

En eventueel figuratie voor op het terras.

DECOR:

Het speelt zich af op een terras.

EERSTE BEDRIJF

Het is mooi weer. De stoelen op het terras staan nog opgestapeld, de tafeltjes zijn leeg en staan aan de kant. Vera is een jonge vrouw van lichte zeden. Ze heeft opvallende make-up op en draagt sexy kleding. Ze loopt op hoge hakken en aan haar schouder hangt een tas waar een krant uitsteekt. Zodra ze opkomt pakt ze een stoel en zet deze bij een tafeltje en gaat zitten. Dan haalt ze de krant uit haar tas en bekijkt zich even in een spiegeltje of alles wel goed zit en dan gaat ze de krant lezen.

Vera: *(ze roept ineens van boven de krant)* Hé Bart, ik mag dan wel te vroeg wezen, maar een lekker bakkie koffie gaat er bij mij wel in.

Bart: *(vanuit de coulissen)* Ja, ja, ja. Nog heel even geduld. *(Cor komt op, heeft een wat oubollige outfit aan, hij loopt wat in elkaar gebogen)*

Vera: Hé Cor, alles goed jongen? *(Cor schudt van nee)*

Vera: Niet dus. Ik begrijp hieruit dat je geen zin hebt om met mij zo binnen een gezellig potje te gaan biljarten.

Cor: Nu, op de vroege ochtend? Nee dank je, mijn hoofd staat er nu helemaal niet naar. *(pakt moeizaam een stoel en schuift een tafeltje naar voren)*

Vera: Ik maakte maar een grapje. *(bekijkt hem goed)* Zeg Cor, het lijkt wel of je een paar eieren in je broek hebt zitten, wat is er eigenlijk met jou aan de hand, heb je ontstoken ballen of zo, of ben je soms vergeten te kijken of je een jongetje bent?

Cor: Ja, maak er maar een grapje van, het is al erg genoeg.

Vera: Dus ik heb nog gelijk ook.

Cor: Nee, je hebt helemaal geen gelijk. Maar het komt wel weer goed met me, hoor. Maak je maar geen zorgen. *(gaat moeizaam zitten)* Zo, hè hè, ik zit.

Bart: *(komt op met wat asbakken)* Een goedemorgen. Nog zo'n vroege vogel. Jullie hebben er geloof ik wel zin in vandaag. Jij bent hier anders nooit zo vroeg Vera, hoe dat zo ineens.

Vera: Ik had gisteravond een vroegertje, ik had zeven keer een vluggertje.

Bart: Maar aan jou te zien, Cor, was het gisteravond zeker een latertje.

Cor: Slapen ging vannacht voor geen meter.

Bart: Je hebt nu dus een tekort van een paar centimeter. *(Cor knikt)* Ik had hier gisteravond een bruiloft.

Cor: *(voor zichzelf)* En ik had eergisteren nog een blinde darm.

Bart: *(kijkt hem met ongeloof aan, maar gaat gewoon door met zijn verhaal)* Ik kreeg een paar feestgangers toch niet voor drieën hier het

hok uit zeg, terwijl ik van tevoren had afgesproken dat ze vannacht om twee uur zouden vertrekken. Dus niet.

Vera: Dat is vervelend.

Cor: Hoe kreeg je ze weg?

Bart: Toen heb ik ze maar op mijn eigengemaakte bitterballen getrakteerd.

Vera: Met die hete tabasco zeker?

Bart: Ja die.

Cor: De geijkte truc, ja dan ga je vanzelf naar buiten om naar lucht te happen.

Bart: Werkt altijd.

Vera: *(tegen Cor)* Dat heeft hij mij dus ook een keer geflikt. Je weet dan niet waar je het moet zoeken, Cor.

Cor: Dan had je ook maar naar Bartje moeten luisteren.

Bart: Zo is dat, Veraatje..

Vera: Ja, het is wel goed met jou... *(benadrukt)* Bartje!

Jet: *(komt op met een oud tasje in haar hand, ze is een excentrieke dame en heeft goed verzorgde kleding aan)* Dag schatten.

Vera: Hé, tante Jet.

Bart: Dag tante Jet, alles goed met u. *(pakt een stoel voor haar van tafel)*

Jet: Ja hoor, met mij altijd. *(ziet Cor)* Jeetje Mina Cor, wat zie jij groen. Heb je soms een kikker naar binnen gewerkt.

Vera: Nu u het zegt. *(bekijkt Cor eens goed)* Heb je een paar dagen niet gepoept of zo. *(lacht om haar eigen grap)*

Jet: *(gaat zitten)* Ik heb daar wel goede pilletjes voor, hoor. Ik kan ze thuis zo voor je ophalen.

Vera: Ach mensie, dat is toch veel te ver. Blijf hier toch lekker zitten, je bent er net. Hij redt zich wel.

Jet: Maar ik ga via de tippelroute, ik ben zo terug, hoor.

Cor: Via de tippelroute?

Jet: Is dat zo vreemd.

Cor: Maar u zit al twintig jaar niet meer in het vak tante Jet, u valt toch niet in herhaling, hoop ik.

Jet: Dat bepaal ik dan zelf altijd nog wel, jongen. Die route ben ik gewoon aan het afbouwen. Conditie, hè. *(laat haar benen zien)* Deze benen zijn mijn steunpilaren, daar kan ik nog een aardig eindje mee op weg.

Cor: Wat moet u in Godsnaam op die tippelroute?

Jet: Dat is de kortste weg jongen, dat moet jij als man toch wel weten, hè.

Cor: O ja? Dan weet u toch meer dan ik

Bart: Niet alle mannen zijn hetzelfde, tante Jet.

Jet: Dat zeg jij.

Cor: Ja, en ik ook.

Jet: Dan ben ik uitgesproken.

Bart: Loopt u nou nooit eens om.

Jet: Nee, het is van hier naar mijn huis de veiligste route.

Bart: Op uw leeftijd zéker.

Jet: Wat bedoel je.

Bart: Met uw leeftijd laten ze u daar dan wel met rust denk ik.

Jet: Nou ik word ook wel eens een keer aangesproken hoor, maar ze doen voor de rest niks. Daar zorgen mijn jonge collega's wel voor.

Bart: Gelukkig dan maar.

Cor: Weer een zorg minder.

Jet: Denk nou maar niet dat ik niet meer goed in de markt lig, dan hebben jullie het mooi mis.

Bart: Wij denken helemaal niks, hè Cor.

Cor: Ach, een beetje sjansen moet kunnen. (*richt zich tot Bart*) Een mosseltje zal op zijn tijd misschien best lekker zijn.

Jet: (*is gepikeerd*) Een mosseltje? Een zeepaardje zal je bedoelen. Maar dat vieze gedoe hoeft van mij echt niet meer. Maak jij je maar geen illusie.

Vera: Ik vind het daar op die tippelroute helemaal niks, tante Jet. Geef mij maar mijn eigen stekkie en mijn warme plekkie.

Jet: Mijn zegen heb je.

Cor: Zal ik jullie eens wat vertellen. Ik was gisteren ook nog op een warm plekkie.

Jet: Zie je, die mannen zijn toch allemaal hetzelfde.

Vera: Heb jij je eindelijk eens lekker laten verwennen, Cor.

Cor: Nou, verwennen?

Jet: Laat je vrouw het maar niet weten, jongen.

Cor: Zij was toevallig wel de eerste die het wist.

Jet: Ze heeft je zeker meteen de deur uitgeschopt.

Vera: Vandaar! Nu begrijp ik het.

Bart: Zo te zien heeft ze jou behoorlijk te grazen genomen.

Cor: Ze hebben mij inderdaad te grazen genomen.

Jet: Ze?

Cor: Ik ben namelijk eergisteren geopereerd. (*trekt heel even zijn trui omhoog, men ziet daar verband zitten*)

Bart: Ah, ik hoorde het dus toch goed. Ik dacht dat je een grapje maakte.

Cor: Dit hier is geen grapje.

Jet: (*maakt snel een kruisteken*) Jongen toch. Gaat alles goed met je, hebben ze je pijn gedaan. (*legt haar hand op zijn schoot*)

Cor: Ik had heel veel pijn, nu heb ik alleen nog napijn.

Bart: Zó, eergisteren geopereerd Cor, en nu al hier.

Vera: Vandaar dat het leek alsof je op een doos eieren ging zitten.
Jet: En een beetje groen ziet.
Cor: Hou maar op, schei maar uit.
Bart: Maar het wordt vast iedere dag een stukje beter.
Cor: Daar vertouw ik dan maar op.
Jet: Zeg, die pillen die ik eventueel voor je heb zijn niet voor in je....
Cor: Ik denk niet dat ik ze nodig heb, de pijn is al een stuk minder dan gisteren, weet u dat.
Bart: Wil je soms een neut, Cor, dan kan je een beetje bijkomen.
Jet: Die pillen hoef je niet te slikken, hoor....
Cor: Nu al een neut?
Jet: Die zijn alleen wel voor in je....
Bart: Zo'n neut helpt een beetje tegen de pijn, zeggen ze.
Jet: Voor in je...
Cor: Bij kiespijn ja, maar ik denk dat ik nog geen een kan nemen, hoor. Dan krijg ik misschien een spontane bloeding. En daarbij heb ik in het ziekenhuis al genoeg chemicaliën toegediend gekregen.
Bart: Het is wel pure graanjenever.
Jet: Die zijn voor in je....
Cor: Ze hebben mij daar helemaal platgespoten. Je merkt er helemaal niks van dat ze in je zitten te snijden, maar dáarna, poeh, poeh, poeh! Alsof je een oude spons vol gaten bent en ik voel me nog zo slap als een dweil.
Jet: Voor in je...
Vera: Je bent op dit moment dus een soort van minuscuul schoonmaakploegje geworden.
Cor: Dat kun je wel zeggen ja, en ze gaan je ook nog van tevoren nog steriliseren.
Vera: Helemaal steriliseren?
Cor: Voordat je geopereerd wordt.
Jet: Ze zijn voor in je...
Vera: Toe maar, dat levert dan een mooi plaatje op met carnaval.
Bart: Doe niet zo naïef.
Jet: Die pillen zijn voor in je....
Cor: Carnaval?
Bart: Ah joh, laat haar toch kletsen.
Vera: Ik maakte maar een jofeltje, moet kunnen toch.
Bart: Natuurlijk Vera.
Cor: Had u trouwens nog wat willen zeggen, tante Jet.
Jet: *(maakt een gebaar met haar arm)* Ach, stop ze maar in je reet.
Cor: O.

Bart: Zeg Cor, niet om het een of ander, ze hebben je zeker daar in een dwangbuis moeten stoppen.

Cor: In een dwangbuis?

Bart: Een ziekenhuis had je toch allang afgezworen. Je wordt toch altijd misselijk van die lucht die daar hangt.

Cor: Ik had geen keus, het was hij eruit of ik. Nou dan wil je wel. Ik wil voorlopig nog even blijven leven, hoor.

Bart: Dus nu bent je inmiddels van je wormvormig aanhangsel af.

Jet: Een wormvormig aanhangsel?

Vera: Dat je nu al naar huis mocht zeg.

Bart: Ach, tegenwoordig gaat dat zo snel Vera. Je trekt een nummertje en voordat je het weet....

Jet: Hebben ze je een oor aangenaaid. Was het wel een wormvormig aanhangsel, Cor? Was het niet wat anders? Je kunt het zo gek niet noemen, maar ze kunnen in deze tijd in die ziekenhuizen van alles gebruiken. Vrouwen laten zich tegenwoordig ook ombouwen, weet je dat.

Bart: Zo gek zijn ze daar nu ook weer niet, u gelooft in fabeltjes.

Cor: Ik had eigenlijk nog een dag moeten blijven, maar ik ben vanochtend gewoon weggegaan. Ik had het daar wel gezien. Maar eerlijk gezegd valt het vies tegen. Ik ben nog niet helemaal de ouwe.

Bart: Wat wil je, het is geen peulenschil.

Jet: En je zit nog vol met narcose, dat raak je ook niet van de een op de andere dag kwijt.

Vera: Je zal je nog een beetje gedeisd moeten houden, Cor. Wij zullen op je letten, hoor.

Jet: En wat is er voor in de plaats gekomen?

Cor: Voor in de plaats gekomen?

Jet: Of groeit dat wormvormige aanhangsel er vanzelf weer aan? Cor: Het is niet te hopen.

Vera: Tante Jet, wat zegt u nu?

Bart: Ja, ja, net zoals bij een hagedis, je zet zijn staart even klem en hup, dan valt die er vanzelf af en....

Jet: Juist, jij begrijpt mij. En na verloop van tijd vormt zich dan gewoon een nieuwe. Net zo makkelijk.

Bart: Dat zou in sommige gevallen een uitkomst kunnen zijn.

Vera: In sommige gevallen, ja.

Cor: Maar helaas, wij hebben geen staart. Jij misschien, Bart?

Bart: Zo'n renovatie heb ik nooit ondergaan. Het zou anders misschien best handig zijn om ermee in een kopje koffie te roeren. *(beide mannen lachen, Cor houdt zijn buik vast)*

Jet: Mannen zijn ook nooit serieus.

Vera: Hou jij je nu maar rustig, Cor, met dat lachen, anders raken je hechtingen nog los. En ik ga ze echt niet voor je naaien. Ik stuur je dan gewoon terug.

Jet: Zeg, wat misschien ook zou kunnen, dat je gewoon een stekkie van dat wormvormige aanhangsel in een Keulse pot zet, dan kweek je gewoon een nieuwe. *(lacht om haar eigen grap)* Is die goed of niet?

Vera: Hè jasses, tante Jet.

Bart: Ze heeft het wel weer vandaag.

Jet: Ik weet ze wel te verzinnen, hè...Roept u maar!

Vera: Zullen we het over iets anders hebben. Ik word er een beetje onpasselijk van.

Bart: Nou, zo gek is het toch niet, het zou wel makkelijk zijn met nieren of zo.

Jet: Jij begrijpt mij, zie je het bord al voor je raam hangen, Bart. *(maakt een gebaar met haar handen naar achteren toe, alsof daar een bord hangt)* Wilt u een nieuwe start, kweek dan een nier in een Keulse pot bij Bart. *(giert het uit. Cor houdt zijn buik vast tijdens het lachen en Bart lacht mee. Jet giert het uit)*

Vera: Ach kom nou toch, dan heb ik zeker voor niks een codicil ingevuld. Ik vind wel dat ze me mogen gebruiken hoor.

Bart: Daar heb jij sowieso geen probleem mee.

Vera: Hé, we houden de zaken wel gescheiden.

Jet: Niet zo minderwaardig, Bart.

Vera: Je bent niet leuk. Trouwens, ik gebruik die kerels toch ook.

Jet: Zo is dat, laat niet over je heen lopen, meisje.

Bart: Sorry, neem mij niet kwalijk. Het was maar een grapje.

Vera: Maar van die grapjes hou ik niet. Anders kan je mooi fluiten naar je maandsalaris.

Cor: Sinds wanneer ben jij haar eh...beschermengel. Daar weet ik helemaal niks van.

Bart: Ach, ze is een beetje op haar teentjes getrapt.

Vera: Maar ik stuur mijn klantjes wel altijd naar hem toe. Ik promoot hem, zo gezegd.

Bart: Daarom krijgt ze altijd haar eerste bakkie gratis. Zeg Cor, heeft het voor de rest wel gunstig uitgepakt, behalve dan dat je groen ziet.

Cor: Ach, ik kleur wel weer bij, de artsen zijn tevreden over me. Het idee alleen is een beetje raar dat ik hier nu zonder een appendix bij jou op het terras zit. Mij is verzekerd dat ik er niks aan mis. Ik kan zonder, jij kan zonder *(tegen Jet)* U kan zonder.

Vera: Ik ben al zonder.

Cor: *(richt zich tot het publiek)* En zij kunnen ook zonder. Ooohh, *(bezeerd zich door een te heftige beweging)*

Bart: Weet je het zeker dat je zonder kan?

Cor: (*wijst op zijn buik*) Nou kijk, die nietjes zitten niet zo lekker.

Jet: Nietjes?

Vera: Heb jij nietjes! Naaien die chirurgen tegenwoordig niet meer?

Cor: Dat weet ik eigenlijk niet.

Jet: Ze hebben het zeker te druk.

Bart: (*herinnert zich iets*) Nietjes, nu je het zegt. Laatst zag ik tijdens een voetbalwedstrijd op de televisie, vol in beeld. (*beeld het uit met zijn handen*) Twee spelers, zo met hun koppen tegen elkaar aan knallen. KLABOEM! Meteen werd er met de camera op ingezoomd. Een van die spelers zijn wenkbrauw lag helemaal open, hij bloedde als een rund. Ik zag zo het bot tussen die gapende wond zitten. Komt er ineens een of andere dokter het veld op scheuren met een nietapparaat in zijn klauwen, steriliseert daarvoor nog even de plek des onheils, zet er een naald in voor een verdoving, drukt het nietapparaat zo op die wenkbrauw, en ...kedenk, kedenk, kedenk.

Jet: Met een nietapparaat? Niet te geloven zeg.

Cor: Het zou natuurlijk geen gezicht zijn als ze met een naaimachine het veld opkwamen sjezen, tante Jet.

Jet: Maar dat doen ze toch op de hand.

Cor: De techniek staat er niet voor niets.

Jet: Maar stel dat het gaat rafelen, wat dan?

Vera: Tja, dan moeten ze het wel eerst gaan zigzaggen. Ha, ha, ha, ha!

Jet: Hè, hou op Vera.

Vera: Nou, ik mag ook wel eens een jofeltje maken.

Bart: Zo is dat, u bent niet de enige die vandaag populair is.

Cor: In ieder geval jassen ze tegenwoordig steeds vaker zo'n nietapparaat op de mens leeg, hebben ze mij daar in het ziekenhuis verteld.

Jet: Ze dachten zeker dat je een vrouw van vandaag was.

Cor: Een vrouw van vandaag?

Jet: Ja.

Bart: Maar deze man is eergisteren helemaal geen vrouw van vandaag geworden, hoe komt u daar nu bij.

Vera: Ach, ze bedoelt vast en zeker zo'n damesblaadje.

Jet: Ja, die zetten ze toch ook vast met nietjes.

Cor: Maar ik ben geen damesblaadje, tante Jet.

Vera: Ondanks dat hij helemaal gesteriliseerd is, blijft Cor toch een man, dat ziet u toch zo.

Cor: Zo is dat, deze man is alleen maar van zijn appendix verlost.

Jet: Wat is een eigenlijk een eh...ápendix?

Cor: (*benadrukt*) Een appendix! Dat is en ordinaire blindedarm.

Jet: Dus dat wormvormige stukje uitstulpsel heet nu ineens een á..á...

Vera: Niet de A.A. tante, dat is weer wat anders.

Bart: Een appendix, of te wel een wormvormig aanhangsel, is gewoon een ordinaire blinde darm, tante Jet.

Jet: Het is dus één pot nat.

Cor: Dat nu ook weer niet.

Jet: Volgens mij heb ik hem nog, weet je dat, of hij moet er bij mij door de jaren heen uit geëvalueerd zijn. *(gaat staan en voelt aan haar linkerkant van haar buik)* Ja hoor, volgens mij is dit hem. Of is dat die boerenkool met worst van gisteren.... maar die heb ik toch niet heel doorgeslikt? Nee, dat kan het niet zijn. Zeg, waar zit die eh...dat wormvormige gevalletje eigenlijk?

Cor: Hier. *(wijst de plek wat harthandig aan)*

Jet: *(duikt in elkaar)* Oooohhh, ahhh.

Bart: Nou, ze heeft hem nog.

Cor: O, sorry neem me niet kwalijk, het was niet de bedoeling dat ik u pijn zou doen.

Vera: Voelt u hem dan zo zitten, tante Jet? *(ze staat ook op voelt aan haar eigen buik)* Ik voel niks.

Jet: Nu zeker.

Cor: Bij de een is hij misschien wat dikker dan bij de ander.

Jet: *(ze houdt een wat met pijn vertrokken gezicht)* Konden ze voor die ontstoken blindedarm geen antibioticakuur geven, Cor?

Cor: Nee, ze rotten hem er meteen uit. Hij zit er schijnbaar toch voor niks, dus. *(hij maakt een beweging met zijn hand boven zijn buik van een motorzaag, zonder zijn bovenlichaam te bewegen)* Miiiieuwnnm, miiiieuwnmm, grrr, grrr, grrr. *(Jet trekt een vies gezicht)*

Bart: God zal me lief hebben, had je er een wandelende rib voorzitten of zo.

Cor: Ik denk dat het gewoon zo gaat.

Vera: Hij was zeker versteend.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto